

ספר עתים

ספר עתים

היום מלך היום...
היום מלך היום...
היום מלך היום...
היום מלך היום...
היום מלך היום...

היום מלך היום...
היום מלך היום...
היום מלך היום...
היום מלך היום...
היום מלך היום...

היום מלך היום...
היום מלך היום...

северъ и похва и примъ ш
отвергающа Оча мльцымъ

Въ инословъ

въ инословъ иже иже иже

1832

печатанъ позволяется съ шѣмъ чтобы
монапечатаніи представлены были въ
ценсурный Комитетъ при экземпляря
Рилно Декабря 27 дня 1832 года цензоръ
левъ боровскіи

[Faint handwritten text, possibly a signature or official stamp, mostly illegible due to fading.]

כבר שון לאנג הבין נשריבן אלי ספרי מוסר על איז נוסט גינת
פר איין מעש או ער אליין גוט און רעכט פארטיג אלא
ער ברוכט צו זעהן אנדרי לייט גוט כן צו נאמש דרשט צו לערן
זווי דורך המלך ע"ה המ זיך בערימט אלמדה פושעים דרכי
איק לערן דו מערה ויש האבין מוגד גועזין אן השם יתברך
זיין מעש ורמאים אליה ישובי און ויש זינדיגן אום גערן זו
לערן איך זי וידר קערן זיך צו מאן השם יתברך זיין וילן דע
נאר פר לומדים ויש קענן לשון קודש בין איך ניש גנומן צו
שמראפן ווארום עש איז טצוי פיל ספרי מוסר ארף לשון
קודש אכער פאר דיא מענשין ונאיש קענע ניכ לשון
הקודש אויך נאך זוכין נאך ספרי מוסר ויש זינן נשריבן ארף
דויטש איז איין מרחק דרום בלייבן זיי אן איין עצת זי זיי
ואלן שאן השוכה דרום האט מיד מיין הארץ מורו גועזן
צו שריבן די וגיין פון השוכה ארף בויטש אז אלע זאלין זיך
דר וועקן צושאן השוכה פון דר עבירות נאש מענשין טוען
זוי חמיה זוי השם יתברך דעם גבאמן ושעיה הנביא ע"ה
וכריב כתרם אנוש שרייב מיטן פען פר אלע מענשין או אלי
ואלן פר שטין דיין מוסר און אנב איז דש איין פעולה אפילו
פר דען למדן ווייל עש איז גואנט ארף מוסר שפראך דרום דר
ווקט זיך די הארץ פון מענשין צו מקום זיין וואש ער זעט
למשל דר דאקטור עררייכט ניש אין דאקטור בוך פר די דאקטורים
נאר צו פראשטי לייט ארף על פיבן אז איין דאקטור לערנט דם
בוך קלינט ער זיך בונד דען בוך זוי שלמה המלך ע"ה המ
גואנט חן לחכם ויהכם עוד דר ציזל היינה רייד פר איין קלוג
איז איין פעולה הורה דם ועט ער זיך מער קליין ער פון לערן
דשם יאך דר מענטש נאש איז איין מורה לערן דען ספר צו
דרוי מאל גלוב איך אז עש ועט איין ורושן מורה דר פון
קומען

קרבן או ער וויש זיך דר מאנן אן אלי שלעכטי מרות וויש זיינן
נפונדן באיי מעשן פון יונגע יארן און וועט גיפנדן איין עצה
טובה ווי אפ צו שייך זיך פון די מרות רעות וטל שכן די
גמילה ליש דרפן דען ספר אימך צו לערנן ון איז מיין האפונג
צו השם יתברך אז ער נעט פון דן ספר חוזה בתשובה זיין און
בזכות תשובה נעט קרבן משוח צדקינו במהרה בטינו אמן

פוקה עוהים

א כבוהר אין דר פרו באקד ווי ער שטייט ארף זאל בי ערשטי
מחשבה ורצון זיין אין הרהור תשובה היינו צו דר
מאנן זיך פל החטאים און אלי די שלעכטי הדחורים ואש ער
האט אן זיך נאך העם זאל ער זאגן חלום חוכה ומיד מיט
אזון לפ נשבר ונדכה מאוד זייער צו בראכין זאגן טיף אין
בראצין בחכלות און ניט גימאכט צו בראכין קייט
ב דר היסק אין ווי מען היינט אן אריין צו גלייבן זיך די ערשטי
מחשבה ורצון איז שלעכטי זאכין און כפרט אין
האונטרארף און אנדרו שלכטש פירט ער זיך אין עומק דרע
אז ער וועלט נאך גיפירט איין זאגן טאג ווארום די ערשטי
מחשבה ורצון איז נאך דר עיקר דר כפן זאל מען תיכף ומיד
לען זיך צום הארצין און זאגן חללים און כפרט אס קיפוטל
אז ער איז איין גרושד היקון פר הי עוברו עברות חמורות
היינו אשת איש און האש גלייבן
ג כל לבכות הורש ה: און טישש השם יתברך זעט נאך ארף די
נקודת הלב איפן פינגל פון אמת אין אמליכניש הרצין
ני זי איז מיט גיל דם אמת און זיך צו בראכין קייט איז אין
ברצין צו זי איז צום חכלות און ניט פון איבין זי ווירט פסוק
אזנט יקובה לנשברי לב ונוו דהיינו וועד עש השם איין טיפע
מריחה

מריחה הלב און עש איז באמת זייער צו בראכין חמור זיין
פינגל פון הארצין פון זיינע חטאות נעורים וכו' און וויל זיין
הקומת האביון ער זאל זיין נפשניט פל לירן חזו דעם הלכט
השם יתברך און גיט אים גרום הילף תשובה צו מאן היינו
ער שפארקט אים זייער אין זיין דעה און אין זיין בארין ווי
גורלוסט און דר מחשבה אורגיש ער אים איין זאגן טאג
און איז איין סוד טרע בפועל ממש ארף אין דר מחשבה ורצין
קערט זיך אפ זיין הארץ פון צי שלעכטש אפגור ניט צו מוקין
מיט די אונן ארף נאש מן מאר ניט אז ווי דש איז ברוק ומנוסה:
ד די צייט ווען דר בעל תשובה זאל זיך צו בראכין די זאכין
און צוויי צייטן איינש פארן שלאף היינו דוקא אז ער
זאגט ק' שעל בטטה און בשעת ער זאגט די ווידויט זאל
ער זיך דר מאנן אלע זיינה חטאות נעורים אלעש יבפרטות
מיט ציין משכון ברור און זאל באיי זיך איין הסכם מאגין
זייער שטארק אז ווימער להבא זאל ער דש ניט מאן חזו
נארום דר עיקר תשובה איז נאך דוקא עזיבת החטא אפועל
דש איז מן זאל אונעק נארפן דו ערשטי מעשים רעים וחטאים
זו ווי דר פסוק זאגט יעוהב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו
וכו' און דהויידו בלב נשבר באמת איז איין גרושד חיוק מן
זאל באמת תשובה מאן ארף אויבונג און נאך איין פעולה אין
פון אמתית הוויחונ בלב נשבר אז מע הט מן השמים ארף
אים גרוש חטנות צנהעלפן אים און מוחל וסלוח זיין כל
החטאים וטונות שלו ארף עבה זו ננו אין פסוק שטייט וזארה
ועוב ורוחם דר נראש איז מודה דוקא ועוב בפרטל מעש
גרוחם ונורש ער דר בארמט היינו גרושד החטנות ארף זיין
נשעה זיך ניט פראלן ווערן אין קלופות ותפלות חזו
ה די ארטי צייט און ווען דר בעל תשובה זאל זיך צו בראכין

דארין איז אין דר פרי צע טאג ווי ער ערשט אויף פון שלאף
 כנודר לעיל און צו קעניג און דער שמוג און צו ער פרי דין
 דר בעל תשובה זאגן דס ווירוי פון על חטא נאך חפלה
 הזנחה דוקא בלחש און בשעת ער זאגט על חטא שחטאנו
 לפניך זל ער זיך דר טאגן אויף צע חטאים און זאל איש היודן
 כל לבבו אז ער הט חרטה באמת און די דארין שום אים וועט
 וויי על העבר און להבא וועט ער שוין מעט נישט טאגן דין
 ויבכה און ער זל ווייני מקורות הלב פון פינגל פון הארץ
 בדמעות מיש מדרין זאל ער אפ וויש דס פנים איז דש אוין
 גרשה תיקון צו דעם פנים אראפ צו נעמן וואש ער הט פונם
 גוונן אין צלם יקים זי ווי דוד המלך ע"ה הט גיזאנט
 אשחה בכל לילה ממתי בדמעותי ערשי אמסח כו איז אורני
 ער טאג צה טאג פה דען שלאף בקיש שעל הכמה איז אין
 דס ווירוי ווש ער זאגט און בפרט אין דעם פסוק סידר
 אפקוד רודו וכו

ו די תשובה וורט צו טיילט אויף צוויי חלקים איין חלק איז
 תשובה במעשה דש ווערט גירופן עיבת התמא זי ווי
 אופן נישט טאגן דר אנדר חלק איז תשובה בלב איז תרצין
 דש ווערט גירופן תשובה פנימיות פון גאג טיפון הארץ מיט
 גיונין אין מיט ווירוי אלי מאג כנוכה לעיל די תשובה
 במעשה דארף פון תמיד מאלטין זיך נישט צו פה געשין תיו
 והיינו נישט נאך צו געבין די מחשבה און נישט צו מרכסין קיין
 שום שלעכטש חיו צו טאגן מכל שכן חיו נישט אריין צו גיין
 בכיון און איין ארט ווש ער קאז דרמן אריין פלין אין שלכטש
 חיו נאחם אז אפילו ער לייגט אריין די מחשבה במזיה צו
 מרכסין פון עיינוניאוף אדר דש גליקין ווערט ער שוין גרופן
 בשם דשע ווש ער וויל נישט טאגן תשובה און אפילו ככה פעמים
 או

איז ער זיך מתעורר באמת צו קין תשובה אפער עש איז ניש
 צום אמת וורט זיך איז חודר צו זיין טומאה במוד ממש חיו
 ו די תשובה באמת איז נאר צום ערשטן אין דר מחשבה
 אין מוח אונדר וועלין הנקרא רצון בלב אין תרצין אז
 דר חסכם און שטרק פון זל נישטן דש וואש מע מרניט און
 הט בצמח דרטה אויף צע חטאים פון עבר איז דש דר סימן
 הטוב און אז מע איז וועה ניוור אין דר מחשבה און פון דר
 לאזט נישט אריין צו דר מחשבה נאך צו גיין זיך קיין שום
 שלעכטש און ממלא וועט די דארין נישט וועלן קיין שלכטש
 צו טאגן חיו :

ח אונט נאך איין נאך אונ די שרשים פון תשובה צו דר
 מחשבה און צו דר תרץ איז די אונגין אז פון זל ניש
 נאך נבון די אונגין צו ועתן און פשוט נישט מכתל זיין היינו
 נישט צו קוקן זיך בכיון אויף שיינע נקבות מכל שכן ניש
 צו ריין פיל מיט זי און נישט צו פה
 פריינגן בכיון מיט זי וורוס דש נכט אין פיינער פון חממות
 דתאנה אין תרצין וורט פון נה גיצוגין נה די שלכטש ווש פון
 איז פריער אריין רפאין עש שמיט אז די אונגין זיינן איין
 מרסור הנקרא מקליה אריין צו פריינגן און תרצין און הי תרץ
 און איין מרסור צו פריינגן למעשה צו פון איין עפירה כפועל
 ממש דר כלל איז העין בואה והלב חומם די אונגין זיין און
 די תרץ גילוסט אונקש און נר די סיבה צו צו בעלי תשובה
 ווש זיינן נישט נאך און פלין אריין ווירד אין זייער טומאה
 רחמנא לוצלן דש איז בדוק ומנוסה

ט אפילו די נעשין ווש זיינן נישט אין עבירות חמורות ישמש
 אוד זייער שמיק דר פון קען פון קומן צו מקרה גילוח
 און צו נאך שלעכט חיו ורחמנא לוצלן און אפילו נשים
 שט

שם דש נה מער ביי ויי איז דש פמעט ווי איין היתר גמור איין
צו קוקן זיך אין איין שיינס מנשכיל . און ריידן פיל מיט ווי
אונד דר פון קריין ויי פיינאכט די מרהען . שלקטע חלומות פון
זונגים ווש דר פון ווערן ווייט קינדל גיבליך מיט דר חולי
דנקרא שלעכטי זאכין ווש בענוותיגו חרבים איז נישט נאכץ
די קינדל נאר איין חלק חמישיה או יותר . אונד דש אוי דר
בעון הער :

יוד ער נה איין זאך איז פראגן אוי דר שלשים פון תשובה
שלימה באמת היינו מן זא ליט זיין אין חוללות אונ
ליצנות דנקרא בלשון אשכנז פרוילוכקייט אין הארץ מיט
ליצנות היינו דש איז איין צו גוועטש זיין דרצין . איין צו
לועניו הרקן צו הונדן פיל צו מן האות עור חרות אונ צו פריסן
אונ צו זופין פיל . נאך צו גיפון די הרהר אין פרישקייט אונ
פרוילוכקייט ווש דש איז נאך דר היפוד פון תשובה
נורם ווער עש איז באמת צו פראכין פון זיינע האות שריים
חיהוויים רעים וחטאים זאפילו מן עון קרימוציא וועלדמלה
רחמא ליצול ווי קן ער און איין חוצפה הבין צו ריידן פיל
חברים במלים של חוללות רוישקייט ווען אפילו עש איז נישט
נבוק מה אונ נאך צו גיבן זיך אין עפון אונ מריקן ער חר מיט
זיך נישט זיינע מעשים רעים וחטאים ווש ער דארף רביז זיינע
פיל סגופים ותענית סכרי ער זא פרידקטן זיין נפש אונ ער
נעמט נאך אונ איז מוסף אויף זיך צו פרי לירן דם נפש לגמרי
מיט דזיע פרושקייט וחוללות וחתה רעים ווש זיי וועלען אים
גיפוד בריינגן צום ערשטן או ער זא אים שין נאך נישט חלפון
ער זא קיין מאהל נישט חפין זיין לכ נשבר וועט ער זיין פון די
דזינע חטאים גדולים וואש זיי הלפט נאך קיין תשובה נישט
און מען דר לאזט אים נישט צו טאן תשובה היינו דר יצהר

איז ויי מסח צו חוללות וליצנות און פרישקייט און תשובה רעים
כברי ויי זלין פרי פלין ווערן אן תשובה חייז :
יא און וידר איך מיט באמת פון אש מיר הקן גואנט וקם
די עיקר תשובה האמתית איז די צו פראכקייט זיין
דדצין פון האת נעורים צום אמת אין כוודא דר סימן אז מן
קצין דוידרן נישט אוף הייבן קיין זאל נאך צו געזען זיך איז די
וועלט און אז ער קאן זיין אין חוללות וליצנות און אין אכילה
ושחיה און דאגת פרנסה צו לזן כהיות ולא בעד איז ער כוודא
נישט צו פרכן מיטן אמת נר פון אויבן איז ער נחפיק גווארן איין
וועלע און ער וועט וידר ארין פלין אין זיינע שלקטש בליססן
ועל וחקקן די חכמים ניקאר שיעם מלאים חרשות דירשעים
זיין חמור אין חרמות וקם איין וועלע טוען זיי תשובה וחרשת
און נה דם זיין ווי וידר חוטאים מיט דם ווש זיי גייען כשריות
לכם כנוכר לעז . נמצא זענן ווי תמיד אין חרשות און השם
יתברך נעמט נישט צו איין בעל תשובה וואש ער איז פאלש און
איז חורר צו זיין שלעכטש מען פרי טייבט אים או זיך זאל נישט
קאן טאן תשובה אויבני :

יב פון רעם וועגן איז נישט איין חוב אויף רעם בעל תשובה
אז ער זאל זיך סיגופים אן טאן . און איין צו בייגין די קאש
און צו זיין נאך אן נישטעלש פון אויבן אז זיך איז צו פראגן
דען דר עיקר איז דו הארץ באמת . הש וואנא נוב מיה תיין
הארץ אוי דיינע אויגין . וועל איך וישן אז די בישש מיניר . און
די חכמים זאנן אפילו אז ער וועט פאסן מאה תצתים און נישט
אז נישט ווי איין צו פראכקייט אין הארצין צום אמת אדבניט
צו גייען זיך ברהד זיין אן שמעל פון פרושים אדרבה איין בעל
תשובה דרף זיין אין שמחה ווש ער איז אפ גייעקט גייערן פון
שלקטש צו גוש . און פון מות לחיים און נישט אויף הייזו חייז

היהוה פול דברים בטלים גם עה זאל אנרושר שפול זיין פה אלע
מען ען ווארפ אלע זיין בעשר פראים אפילו אז מען וועט אים
זידלן שטרק זי ער דש אנגעמן באהבה איין כפרה על עונותיו
און זאל ניש מעשן און וויסן נאך ווען עש איז איין צייט דהיינו
פון שמחת יום טוב און מכל שכן ניש צו זיין בהנחלות וליצנות
בנוכה לעול און זאל תמיד זיצן במקום יהודים יראים און זיך ניש
באחר זיין צו רשעים כמו שכתב אשרי האיש אשר לא חלק
בעצת רשעים כו' :

יג כהוב ותשאחי נגדי חמיה דען ספוק האט גענוט דוד המלך
עלוי השלום אז זיינע זינד שמייען אנטקענין אים חמיה
דר פורוש איז ער האט קיין מאל ניש פרגעסן אזה זיינע חטאים
און דאט ארף זיי תמיד תשובה גימאן און דש פרי זיך נישטלש
בכל רגע צו מאכין איין הארץ איין צו פראכענקייט און דארף
אויסלך בעל תשובה צו טן ער זאל ניש מסית דעת זיין פון זיינע
חטאים חמיה אפילו אז ער איז פרי געווען זייער און זיינע עסקים
און אפילו איין דר צייט אז אלע יהודים זיינן בשמחה פון איין
מציה ארום טוב ושפת זאל ער זיך צום הארצן געמן אז ער איז
זענער פרי אלע מענשען וויארום ער איז אנרושר חוטא אינ דר
דהרה תשובה מיט אנרוש זיצן בהאכענקייט פון דעם וואש איז
מכיר מקומו השפל און איז פרי זיך נפוח ונכאס ארף דעם מיט
השני השנהה געבין און איז אום געביל בימין מקרבה דהיינו
מיט דר העקטר האנט אזווי מיר זאגן וימינה פשוטה לקבל
שבים די וואש טוען תשובה כאמת היינו תמיד בלא היסוס
הדעה המיר דיוקא :

יד על כן האבן די חכמים געזעט איין מענש דארף תשובה פון
דהיינו אלע מאט און מען מיינט ניש ארף איין צייט זאל
ער נחמץ על נעשו מיט גרוש בכיות איין נאך דעם וועט ער גאר די
הארץ

בציהן אפ קערן זיין זיינע עסקים און קאן ויךר הוור זיין צו זיין
עדרות לבו הרע אזווי פיל מענשען זענען געארט . אזווי ווי די
רשעים ויש וילן קיין תשובה שלמה פון זיין זיי מלאים החטות
וכמו אחטא ואשוב ווארם צו זיין ציין בעל תשובה באמת דרף
נאך דר עיקר זיין איין הסכסם אין הארצן מאכין אז ער זאל ניש
נשחת ווערן קיין מאל ח' דהיינו בכל עת ובכל שעה ורגע זאל
ער ניש מסית דעת זיין מהתפעלות פון זיין אמת הארץ כי כל
לבוות דורש ה' ובוהן כליוה ולב מי קאן אים נישט נארין . און
מטילא וועט אים השם יחברך העלפין :

טו דר עיקר מכיון איז פון תשובה אז מען זאל דעם נפצע לקוח
מחקן זיין היינו וושר ער הט פונם גיוועזן און נלם אקוח
דר כלל איז אזווי עש איז פרינן מות דהרהניות כנשמת אקוח .
דהיינו געמלכע גיעטרבין וורום עש איז נפסק גיורין דר דיכל
ווש דרנפש איז מקבל הוות אקי געמליכע לעבן זיך ביי עונש
כה שטייט הכרת הכרת הנפש און פון תשובה שטייט ודהרות
השוב א אקים . די גשמה ורח קערט זיך אום און זייער מקור
ניש לעבט . נמצא פון תשובה ווערט די נשמה אפ גילעבט אזו
וי איין גוף גשמי וערט פון מוש לעבדיג כמו שמחוב טובו שוכו
מדרוכים הרעים ולמה תטרוכו . החפץ אחרון כמות הרשע
כנאם בשוכו מדרבנן ומה יעל כן זאל איסלכר בעל תשובה גלגלן
אז דר תשובה אמיתית מדיינט אים צום לעבין און ציש אים
ארויש פון מות לחיים אזו ווי פון מות לחיים בגשמיות און דר
איבה דארף ער זיין אין שמחה זייער און דש איז דר סימן פון
אבעל תשובה ויש איז ציין אמת אז ער איז אין שמחה באמת
פון דם ויש ער איז ארוש פון מות ורע לחיים טוב . כמו שמחוב
דאזה נחתו לפיך החיים והטוב . המות ורע מות כמשכו' :

טז על כן מחמת דעם מעט דנוכר לעיל שטייט ציין ובעל תשובה
זאל

ואל געבין צדקה אלע פריימיג און אלע ערב ראש הדש מהיה
 זיין זיין נפש פר דעם וועט מען מהיה זיין מיט היות לקוח דין
 נשמה ויש זי און גישמרפין ווארום אזוי אין הוצת נפש קייט
 צום מהיה דר פה אזו איז פר קערט דר ויש אין מהיה אין נפש
 קומט אים אז מן זאל זיין נפש מהיה זיין דכיבה שמיט צדקה
 הציל ממות היינו אזוי זי צדקת אין מהיה וטציל ממת
 בגשמות און דעם ויש עש אין גזר גזורן אז ער זי שמארפן
 בגשמות אזו איז צדקה מציל פון מוח כחודניות צו הי נשמה
 זי ניש שמרגין און זי קומן צו איר שורש בכח אלע ערב שבת
 קודש און אלע ערב ראש הדש זי אימלכה בעל השובה גיבון
 צדקה לעניים און זי בכטין נורוב די הענריכ זיין ממנוש דלבו
 והמו ויש ער דאט ביזן אהער אריון גילייגט אין דה תאזה מיט
 אש וזה ויש די קליפה דה דריין גרוט און דה עיקר אין די צו
 גרכיגייט פון גורדוקא פון תעניה ווערט מיט דם פא זקט דש
 ויש ער דה מיט דה תאזה דעה פונם גיוועזן אין צלם לקים ויא
 זיין חטא אין גיוועזן און מיט דה צדקה ויש ער גיש אין הענות
 דוקא צו דר נוף אזו צו בר אבין קען די צדקה מהיה זיין די
 שמה אז זי וועט וירח לעפדיה כנוכר לעיל :

זי עש שמיט פרייה אין אוח וואות זי אז דה עיקר השובה אין
 די צווי צייטן צום זר שטין אין דה מחשבה צו פראכטן
 ורענן און דה וילקפון דרצין זי אפ גישערט זיין אין דה מהשבת
 מיטן שמרן חסכום היינו דש זי ניש זיין און דה מחשבה אין אין
 זינען והיינו מה שכתוב ואל תתורו אהרי לבככם ואהרי עיניכם
 אשר אהם זונים כו' מן זי זיה ניש קערן צו די אונגן מן זי זעהן
 די אונגן צו פר שליסן כמו שכתוב עוצם עינו מראות כדע מען
 זי און בלשין די אונגן צו פר שליסן ניש צו זעהן און ויש מען
 מר ניש ומכל שכן ניש אין צו קוקן זיה מיט כוונה וטן אפילו ניש

כיון

מיט אנלוסט דרין נר פון גיטן מן און ניש נר געבן די אונגן
 ומכל שכן מחבונן צו זיין בכיון ויש זי וירט גירופן המסרכל
 במקום כו' און זו דה גיוגש איוב ומה מחבונן על כחלה פון
 ועסט וענן זי און זי מחבונן זיין און אין כחלה ווארום עש
 ועט דר פון קומן אין דרהור וחמדה אין דרצין די חכמים זיין
 תעון רואה והלכ הוטר די און ועט און די דרין גלוסט די אונגן
 מיטן דרין ביידע זענן צוויי סרסורים צו אין עבירה במעשה
 און אזו זיין די חכמים דר ויש אין די רגילות זיין צו קוקן זיה
 בכיון על נשים יפות ועט ער בודאי קומן צו אין עבירה במעשה
 און בפרט וען זי יקר זיין אליין זי דר בעל השובה נר ניש שמיין
 מיט זי און ניש ריידן מיט זי אהבה זי זי אנמלפן און זי
 מכין די אונגן כדו ער זי ניש קומן צו אין דרהור וחמדה דש
 אין דה אמת לאמתו ואפילו בשעת עסק אין מדק יאדר אין
 קרין זי ער ניש ריידן מיט נשים ניש מען ויש זי גיהור צו זיין
 עס קיזכן און אזו גיפר ויש זיין די קרין זיין ניש פד בריינגן
 מיט מנשבלן זינגע לייט ווארום דש שאש זי זייער צו קיידר
 רחמנא ליצלן כנוכר לעיל :

יח די אנדר זאך אין השובה במעשה ויש ער זא ניש מן דש
 ויש ער דה מבו אלחער ניש דש אין דה רעכטר אמת פון
 השובה על פי החורה ניש השם יתברך אין מורל באמת זי ויא
 אין פסוק שמיט ועוב רשע דרכו דש אין אז ער דה דומא גייוון
 בעון מוציא ארע לבטלה ומכל שכן נר גרעסרין עבירות זי זי
 גייטר דש ניש מאון זי דש מקבל זיין און זיין און דה דגל חטא
 זיין זיין מיט גרעס גנצן דרצין וועל זא אים אין אהר דה עבירה
 ניש עש קונט מלקוח אהר מדהת בית דין אהר מיתח בירי
 שמים ויער ויש אין זי און זי בעטין פון השם יתברך ליתח
 ומחולקת און זייער חטאים און און אימלכה עבירה ויש ער

גירוינקט

גדוהיקמול ער אויש ריידן פריהשי צון זיין וזכר צו יד ועט
 נייט דש נישטן חיו דש אויש חשבה באמת ויש השם וחכרה
 נעמט צו אינ אוי כוהדקוסולח באמת ו
 יש און אוי זיין די רכמים הבא לטהר מסייען אחר כלמעה.
 דר ויש וול מטהר זיין די הרץ פון אלוי שלכטש מיט
 חשובה באמת אוי העלפט אים השם וזכרה מיט פיל הילפן
 היינו פון השם תכרה וערט נישקט זייער פול גוטע מהשנות
 ויש ער ועט ממילא צו פרבין אין זיין חרצין און ער וערט אים
 זיקוערט פון שלעכטש חמיר און פה קערט תו הבא למא
 פורתוין לו שערי מוכאח וער עשוול יק ממא וזיין שלעכטי
 מחשבות צו עפינט מן אים די שערי מוכאח פון איבין היינו די
 שלכטי מהשבות והרהורים או ער זא זיד קערן צו אלוי שלכטש.
 און מן נישט אים נישט קיין מא אמה שבה טובה או ער זא חשובה
 מן בכדי ער זא פון זיין דש או הריוש הט קיין מא קיין
 חשובה נישט נישטאן און הט מחמיה גוועשין נאך פול מעגשין ו

ה אך דר וואש האט נישטאן כמעשה חשובה באמת וזכר צו אכער
 ער האט וידר חומא ניווען אין
 דר ועלביגע עכרה חו דש ועט ניווען אין פאלשר
 בעל חשובה אויף רעם זאנו די חכמים השעם מלאים
 חרטה רשעים וואש טוען נישט קיין חשובה שליפת
 באמת זיין ויין און חרטה ער דר באמת ויד חמיר און
 טוט חשובה און טוט ווער עכרות אז דאש כטול
 ושרץ בירו און ווא פיא אוי זיד טובל אין זיין פוקח און
 האט אין שרץ אין האט און טוט ער חשובה פאל
 השם תכרה און חרטה און טוט ידער אוי באך די
 מוכאח אין נאצין בשעת זיין חשובה און אין חשובה
 ועט נאך נישט נעכנט פאר אין חשובה פה השם וחכרה
 אף אכר פאנט בעשר אין דר וואש טוט און חשובה
 אידר

אכער ויש דש קיין מאל קיין חשובה נישט און זיין
 כשרווח לבם זיין נישט נאך זייער הרץ ממילא זיין זיין מיט
 כל החיות רעות ויש מען פה מריבט זיין פון חשובה וחמיר
 לעלו אכר די ויש רבין נישט חשובה נאך זיין וידר נכשל
 אוי רפ עכרה און זיין די חמות אינ מיטן וידר חשובה
 הם הלפז מיין פון חשם תכרה זיין זלו מאך חשובה מיטן
 אמת זיין זאן קיין מכלול האבין אייפונ וחוונו מתחת
 השם תכרה הט און זיין רחמנות וורום זיין הרין אין הרצין
 הרהור חשובה באמת נאך זיין קאנין נישט אריפד צו צייטן די
 האור רעה צו פרייבין די הרץ אין השם תכרה אין
 דורש כל לבבות זכות כליות שלקט צו און זיין יסורים קשים
 ומרים זיין ערן גפלין און גוונד אודר קינדל שמרפן זיין זיין
 אודר יארהו ומרים קשים ומרים מאוד ויש ויש צו פרעכט זיין
 זייער כרי ויין זאן מאן חשובה באמת און זיין זלון נישט
 נישט נכשול וערן קיין מא און זא טכופר וורין זיין חמאים
 באמת וורום די יסורים זיין טמרק היינו עש שיערמ זייער ו
 כא דש אין זיין גרוסק חסר פון השם תכרה צו די ויש
 רבין איין מא חשובה נישט מיטן אמת און זיין זאן
 רבין אראם פל אודר אוי זייער אודר אין פרסה און זיין
 קינדל און זיין זאן נישט צו פרבין וורין כנוכר לעיל אכער
 דיה משין נישקייין מל נישט נישט חשובה מיטן אמת נאך
 פון אובין און אז און הרהור חשובה אין זיין זאן זיין אים
 איין צייט און נאך דס פאר אין די הרין גרה זיין פרייער
 אונד מענשין אין מען נר נישט טייער מיט יסורים אדרבה עס
 נישט זיין זייער נישט אין דר וולט בכדי און זיין קיין חשובה
 נישט רבין אייפונ די סימנים זיין און זיין אימלך ווייש פון
 זיד דם אמת זען ער מיט חשובה באמת לאמתו אין ער
 גימל א זייער

זינדה צו בראכין . אונ איז אין גרוש שלקות ביי זיך זאגן איז
 ווער שט אדק אפ ניקערט פון שלכטש אסילו בשעת עראש
 ביי זיך אין איין מלחמה צו צייטן קאן ער בשטיין . און
 ברעכט דעם יצר הרע און קערט זיך אפ פון אים ויער
 גרינג אדך אדר ווען ער איז אין איין סיבה ווער פון אדר
 ער נכשל אונ דעם בלאה דרמה פאסט . דהיינו און ער זיגט
 כמה שנים בלא אשה . אן איין וויב . אדור אז ער דעם טרופ
 גווען זיך מיט אישים קלים וריקים מיט שלעכטן מענשן
 ווש זיי גרינגן אים אריין אין טראקטורין וופן טימלא קומט
 ער צו איין עבירה אפר אין טא אונגיס מער . און בלד שוט
 אים די הארץ ויער זיי . און ווינט און כסט און פוט השוטה
 באמת . און שוט שון מער ניש . פון דע וינה סיבות אדר
 דש גלייכין ועט השיי רם אמת און איז אים מורל וסולח
 און הלפט אים און ער זי השוטה מאן באמת . און דר סימן
 לרופק איז דרוש מיט איין סכשול בעבירה וועט ער ניק
 גצונגן וייטר כישלד ווייש כיו ער שוט זיך נאך צו גיין סכשול
 האותו זיין און קומט צו אה עבירות כיו ער קען שון קיין
 השוטה מאן אופ אייבונ . ווער טה שאמרו הכמים דש ווש
 די חכמים זאגן . בדרך שאדם רוצה לילך . אחר דע וענוש
 איין מען שול גיין מולוכין אחר פוקט מען אים אריין . וכן
 אמרו הבא למא פותחין לו .

כפי הסדר דר פירונג פון דבעל השוטה זי זיין און כאר
 רבוקה . נאגן פרוי ער שטיט אופ זי ער זעהן צו דר מען זיך
 און אלע זינה חמאים כמיש דר המלך עליו השלום .
 וחס אונגדי חמיר און זאגן דעם קפוטל סי' א מיט נאג
 דש דר צין . ובפרט דען פסק כפסני מעוני נאמאחו מרני
 ווען אפילו עש אונגיש פון עבירות המורה דארפמן זאגן

דעם קפוטל דווקא וורוב דרוש נאר פונם גיוונן בנרות
 דקורש כסוד דיינו מוציא ועל כמלה בודיס חר און ז און
 הארץ ווי מיט איין . נקבה כמי שכיה שויה כל בער ונכומו
 און אפילו כנעוריו פר בר מצוה . ואם אור זיג ער אז ער
 איז שון אבר ענישים זי ער פכטין ככירד אונ זי זגן דם
 קפישל הניגור לעול צה מאג . אונ דה מאנשן און דנו עניג
 און צה ער בר דז . אדר הפלה המורה זי ער זיגן ער זא
 און ועל הטאים שאנו וויבים כו זי ער זיך דר מען זי זינה
 חמאים און זי פטין מחילה און כל דה פון השוטה .
 כג ערוץ זיין היילים אעפא פר דבנין דש ווש לכיש
 דבנין זי דר ענון פון השוטה ויעה ער נכט . און
 זי דאכנין אין כידה מיט גרוש הפנעה וכושר בער . און
 ער שטעלט זיך פר השייה און זי זגן אין סיבה אימליכן
 וועט מיט גרוש הכנעה אין דר צין . און יוער ער זיגט איין
 שבת ורודי צי געבן פר השייה ווש ער איז מקובל גיוונן גי
 דשיי און איז ניש פר שטושין גיוונן אין עלכטש דרו און דר
 פון זי ער זיין אין שמונה בשעת ער זאגט פסקו דוכרה פון
 ברוך שאמר כיו קיש . ושמונה עשרה נאר פר ברוך שאמר
 זי עת זיך ויער אראפ וורפן פר השייה מיט גרוש עפלו . און
 מיט גרוש בישה פון וינע חמאים . און דש נבין די חכמים
 נואגט . אין שומדים דוחת פלל זא מר ד כוכר ראש מי זי זיך
 ניש שטלין דבנין נאר איין גבונן . די קאפ מרמת גרוש בושיה
 פון חמאת נגדים ווש אימלכר מענש וויש ביי זיך זייער
 גוש . און זי זיין גיש גירט . און ניש גרינג צו מכין זיך דש .
 כה אין שמונה עשרה אין דר ברכה פלוג ענו . אדר בעל
 השוטה גוט דר מען זיך אופ זע וינה חמאים און זי
 פטין סליחה ומחילה אופ זיך ציין . און בפרט נאך דר

ברכה פון השוכני או מופיע והחיותו בתשובה ישמה
 לפניו ולא יזק מקבל זיין אוח זיך צומאן תשובת שלמה
 און השי"ת און בורא מקבל זיין גיבא יאזו יע מיס זאזו
 הרעה בתשובה וכן כתוב וימנה פשוטה לקבל שום
 נאר די גוש וולד מימן אמת הויקא און אין דר ברכה רפאזו
 זל זיך מכון זינו צו חשניה אז ער זל תילן דם חולו היפיש
 ויש זיך תמ ויזיח פונם ניוזו מיט וינה עכרות זל זיין נפיש
 ניש צומאן רבנות פון אדון שרש כנזר לעול און און
 דר ברכה זל מלשינים זל ער מכון זיין אוח זע מקמרים
 זל זיך מיש זיך קא אוח זיך זל זיפיש אובן ווארם פון
 אונדע של זיך זיך זיך מלא דע המקמרי ויש זיך
 זיפיש אים בגשמות און פדנסת זאזו אין ניוזיח זל עה
 שלא תבוא כמו שכתוב חסדה רעה זל עה פשוט און השי"ת
 זל די מקמרים זל אפ ניש פון אים און פון כל עם בני
 ישראל היינו זי זאזו קיין תקמטת האין און אין דר
 ברכה שומע תפלה זל זיך זיך זיין הרק צו זיך זיך צו השי"ת
 דשי"ת זל און תהו זיין תפלה און זל קיין אינה אים גרוש
 רחמים און השי"ת היירש צו פירא און זי מוכ זאזו
 כואתה וזומות תפלת כל פה און בפרט צו אונת ויש זיפיש
 הארע און זיפיש צו בראשי פי השמות נעורים און זיפיש
 תשובה אינ תפלה היירש צו השי"ת תבורא און תולפא אים
 אז זיך זל זיך מקורב ויזיח צו השי"ת באמת און ממילא ויזיח
 אים השי"ת מקבל זיין פראנו השנתת צו זיפיש אוח זי
 תמר און ויזיח איננים און זיפיש כמו שכתוב ויש זל זי
 זיכמותו און זי ויש אים הוטן פון זע צרות נאר די תפלה
 און שמע קולנו זל זיין מסורות הרב פון שופן הרצון מיט
 גרוש מרות והבנות בתכלית און זי תנה הצדקה האז
 מתפלל

מתפלל ניוזו ודנה מדברת על כמה והיא מרתוכי און אין
 נפילת אפים זל דר בעל תשובה זיך נאך מער אראפ ווארפן
 און זל אוח זיך מקבל זיין די מיתוח ביד כמו בידוי קיש
 שער המטה :

כה נאכן דאכניו זל ער לערניו ויש ער קאן אפילו אי פרשח
 חומש אוח קפישל פון עשרים וארבע בנביאים וכתובים
 וא פרק און תציפרק משניות אורה שרש אורח חיים און
 זל הרקין כמה פעמים און ווער עש און מער למדין זל קובע
 עתים לחורה זיין צו לערנין בית יוסף עם שיע ואחרונים בכדי
 בבוקר ובכל שבוטא בערב זאל ער לערנין אונדע נאכט
 ער הבוקר און זאל פסמיו און זל לערנין דו מוסר ויש אין
 זידיק און ראשית חכמה בשער התשובה און אז מן פסמ
 ביו נאך האבן מאן פון זוגר אינש ודמ דש גרענט פון אין
 מענית און בשעה אכילה זל מן גוש עשין מיט האוח ווי
 איין בהמה חיו און זל זעהו ניש אן צו פרטין זיך נאר כדי
 צו בר בלמין דם ניוזר כדי ניש נאך צו גפין דם חום התאוח
 בתאוח אכילה און זל עשין איין גרינגע זאבין של חלב עם
 לחם מעט בכדי ער זל דם בויך ניש ממלא זיין ער זל ניש
 קומן פון דם חלודה וידר לשרירות בו הרע חיו :

כו די חכמים זאן פון אכילה גמט זאן צו זאפין דם בויך
 דר פון קמט מן צו ינות חלילה ודום פון די האוח גשמיות פון
 אכילה גמט וודמ די הרק גרוש און גראב זיפיש און דר גוף
 ווערט זיפיש פון גראבט און מגושם און מזודם אז דר חומם
 הרק איז און פון אבהמה וסוס און דש איז זאך דר
 חיפוך פון צו ברקנייש איז הרצין און שפלות און טבל שכן
 די גוש זיפיש זיך מרבה בתענוגים באכילה צו עשין דש בכט
 און מיט גרוש צרמיש און מיט גרוש נחת זיפיש הרב
 אן צו טאן הענוג אפילו זיך עסט אביסל דש און זיך מער
 מנושם

מגושם דען גוף דר פון ווערט דר חלב מגושם און וועט פעט
און גראב כטיש שמנת עבות כר כיון און וויין דערק ווערט פון
שטאפט לגמרי . סמילא דבין ווי גיט צייט דבין דרהורי
חשובה קיין טא איה זייער לעבן רבון איין בעלת שובת
באמת זי זעהן צי עסין איין ביסל און גיט מיט הימום בכדי
ער זאל גיט קאן צו חום דהארה און קיין גחה רוחות ענוג גיט
אן צו שאן זיך אין דר אכילה און גיט עשין פיל גיט
וורום איין בעלת שובת דארף זיך ווייער היטן ער זאל גיט
מדה חלבו ורטו זיין פון דר אכילה . ארדה ער דארף
ממעט זיין חלבו ורטו מיט סיגוסים צו פיר רבטן דעם
חום האחר רעה פון זינות חטאים :

כו עוד גאה איין זאך און פתח ויש דר פון על פירוב און
די סיבה וואש בעלי חשובה זיין הוור
לסורם חרע און ווערן וירר נכשל און זייער שלכטש
גאה מער אז פון זענוג האכילה שנקרא וולל . ומישהת
דנקרא שובה ער האט גרוש האוה צו מרונסן פיל
שמאקע משכות וואש זי און זייער מחסם און צינט
און ברענט דש הארץ . און גאר רען גוף איז דש זייער
מחמם און ווי די משכה ייש צי מען מרונקט אפסל
מעל ווי די מאמ און . וועט און גינדרן צו אלע האות
רעיה . בקיצור ייש און שורף חלב והנשמה איז דש
זייער מחמם די בלוט און פירט דעם רעה לגמרי
אפילו די מענשין וואש זיין דיין פון חטאים שאמט זיי
דש זייער . ווארום זיי ווערן מחומם זייער און אראם
פון שבל ויראת אלקים און קוסן צו פיל פדות רעות
צו בעם והצורה והגבהת חלב מאוד וואש השיי האט
דעם פוינט זייער . ווי עש שטייט אין פסוק און אין פיל
גמרות

גמרות און דר שוכא יין אין הורג אפילו נפשות כשרים
ניי קאן צו עזירות חמורות חיו ככן איין בעלת שובת
זאל זעהן גיט צו מדינקן קיין שום משקה חזק . אפילו
שטראק ביר און טכיש יייש זי ער גיט פרו זיין וורום עש וועט
איין דגילות צו מרנקן יייש פרוין עשין כ און פעמים . בכין
ער גאה גיט פיר זוכין ייש לגמרי אפילו קירוש והברכה זי
ער מאבין על שכר ולא על ייש בשום אופן :

כח איין בעל חשובה זאל זיך פרויען גיט צו שלמין
בני שאג בצד נאכין עסין . ווארום דר חום
האכילה איז אין שלאף מדה חום דרם קאן ער קומן
צו שלעכטן מהשכות דהיינו קרי חיו אדר קישין אלה
בירוע בכין זאל ער בצד גיט דר אכילה גיט שלמין
לעקף אישעה ויחה און זיך צו נכבין דיראדן פון דש
וואש ער פירט בני זיך גראב קייט פון דר אכילה ושויה
און זי זעהן צו שאן איין עבודה וסרות . און ער זי
זייער שמאקע זיין בני זיך ווארום עש שטייט אומי עטא
גיט מיט האוה און מי בענשע ערונשט באטרו הון כו
ומסוק ואכלת ושבעת וברכת את ה' כע בנשט השנית
וואש ער איז זון ומפרנס כו און גיט אים השנית אופן
פון רען כה וואש שיהר אכילה דוגא זי ער האבן
גרוש כה אונדו זישל יירשקייט צו זיין איין סור גיע
כמעשה ובגו שבה במצות ובמעשים טובים מיט איין
לב שדום . ופירט און מען גיט צדקה לענים נכין
בענשין האמשו אכישוי כדי חיות דש איז אנגוט
חיקון דרגשמה און זי זאל איין גוהים ווערן פון אלע די
שלעכטש . ומכל עכן צדקה היטל ממות צדקה איז
מציל פון קוד רגשמי און פון מות הרוחני כעו שכתבנו
בעיני

